

آشنایی با مرگبارترین موادی که امروز نجاتب خش جان بشر شدند!

برخی داروهایی که امروزه استفاده می‌کنیم از حیوانات و گیاهانی تهیه می‌شوند که بسیار سمی هستند.

به گزارش سایت خبری پرسون، روزانه میلیون‌ها انسان‌های اقدام به مصرف داروهای مختلف می‌کنند و این امر بسیار طبیعی است. اما آیا تا به حال به این موضوع فکر کرده‌اید که داروها چگونه ساخته می‌شوند. بسیاری از داروهای پیشرفته امروزی در آزمایشگاه‌های پیشرفته توسعه می‌یابند. با این وجود، برخی از این داروها از چیزهای عجیب و گاهاً غیرعادی بدست می‌آیند.

در این گزارش به برخی خاستگاه‌های عجیب داروها می‌پردازیم:

۱- داروهای ضد آنژیوتانسین ۲

مهارکننده آنزیم تبدیل کننده آنژیوتانسین ۲ (ACE) به گروهی از داروها اطلاق می‌شود که با مهار تولید یا عملکرد آنژیوتانسین ۲ در درمان فشار خون بالا کاربرد دارند. هورمون آنژیوتانسین ۲ با انقباض عروق، و نیز تحریک ترشح آلدستون و هورمون‌های ضدادراری باعث افزایش فشار خون می‌شود.

داروهای ACE به طور گسترده برای بیماران قلبی به منظور کنترل فشار خون و نارسایی قلبی تجویز می‌شود. مصرف این داروها به ویژه پس از سکته قلبی ضروری است. با این حال، شاید ندانید که این دارو را از سم مار تهیه می‌کنند. برای نخستین بار داروهای مهارکننده آنزیم تبدیل کننده آنژیوتانسین ۲ در سال ۱۹۸۱ از مارهای سمی در برزیل گرفته شد. متخصصان در ابتدا این دارو را بر روی ریه سگ‌ها آزمایش و به خواص بی نظیر آن پی بردند.

عجیب‌ترین خاستگاه داروها؛ از استفاده از سم مار برای بیماران قلبی تا پوست درخت حاوی آسپرین

۲- آسپرین

آسپرین یکی از داروهای بسیار پرمصرف محسوب می‌شود که سابقه مصرف آن به مصریان باستان می‌رسد. این دارو در پوست درخت بید مجنون و نیز گل‌های گیاه عروس چمن زار وجود دارد. مصریان به خواص بید مجنون آگاهی داشته و از آن برای درمان التهابات، تسکین درد و رنج بهره می‌بردند. یونانیان نیز از برگ دم کرده بید مجنون برای تسکین درد زایمان زنان استفاده می‌کردند.

در سال ۱۸۲۸ دانشمندان دانشگاه مونیخ موفق شدند ماده فعال در بید مجنون را که به شکل بلور بود استخراج کنند. تحقیقات در سال ۱۸۷۶ نشان داد این ماده توانایی کاهش تب و التهابات مفاصل در بیماران روماتیسمی را دارد. امروزه از آسپرین به طور گسترده برای کاهش درد استفاده می‌شود. همچنین افرادی که مستعد سکته مغزی و قلبی هستند می‌توانند با مصرف آن از خطر این دو بیماری در خود بکاهند.

۳- دیگوکسین

دیگوکسین از قدیمی‌ترین داروهای ضدآریتمی به شمار می‌رود و در درمان نارسایی قلبی و آریتمی فوق بطنی مورد استفاده قرار می‌گیرد. این دارو باعث تقویت قدرت عضلانی افراد مبتلا به نارسایی قلبی می‌شود.

ماده فعال در داروی دیگوکسین از گیاه «گل انگشتانه» استخراج می‌شود. برای نخستین بار مصریان باستان به خاصیت دارویی این گیاه پی بردند. با این حال اگر از آن دسته افرادی هستید که به طب گیاهی اعتقاد دارند، باید بدانید که مصرف اشتباه گیاه گل انگشتانه می‌تواند بسیار خطرناک باشد. این گیاه بسیار سمی است و زیاده روی در مصرف آن باعث حالت تهوع و استفراغ می‌شود و برهم خوردن ریتم ضربان قلب را در پی خواهد داشت.

۴- وارفارین

وارفارین یک داروی ضدانعقاد خون است و مانع از لخته شدن خون در رگ‌ها می‌شود. این دارو به طور گسترده در بیمارانی که خطر ترومبوز یا آمبولی عروقی در آن‌ها بالاست به ویژه پس از جراحی قلب، سکته مغزی و مواردی از این دست تجویز می‌شود.

با این حال، باید بدانید وارفارین پیش از آنکه به عنوان دارو برای انسان‌ها مورد استفاده قرار گیرد، به عنوان مرگ موش استفاده می‌شده است. این دارو در دهه ۱۹۲۰ میلادی و به صورت اتفاقی کشف شد. ماجرا این بود که دامداران بزرگ در آمریکا و کانادا بدون هیچ دلیلی شاهد مرگ و میر دام‌های خود به دلیل خونریزی داخلی بودند. پس از آنکه هیچ دلیل منطقی داخلی برای این خونریزی کشف نشد، متخصصان توجه خود را به رژیم غذایی دام‌ها معطوف کردند. آن‌ها متوجه شدند دام‌ها در زمین‌هایی چرا کرده‌اند که سرشار از گیاهان "یونجه زرد" بوده است. دانشمندان موفق شدند با استخراج ماده فعال گیاه یونجه زرد، به داروی وارفارین دست یابند.

